

CÁC BÀI HỌC DÀNH CHO CHỊ EM

Bài 3

Khả thị của Kinh Thánh về người nam và người nữ trong gia tể của Đức Chúa Trời

Đọc Kinh văn: Sáng. 1:27; Mat. 19:4b; 1 Cô. 11:3-15; Ga. 3:26-28; 4:6; 2 Cô. 11:2

I. “Đức Chúa Trời dựng nên loài người như hình Ngài; Ngài dựng nên loài người giống như hình Đức Chúa Trời”; “Áy là từ ban đầu, Đấng tạo hóa đã làm nên loài người có nam và nữ” – Sáng. 1:27; Mat. 19:4b.

A. Trong sự sáng tạo của Đức Chúa Trời có sự khác biệt giữa người nam và người nữ:

1. Việc Đức Chúa Trời tạo dựng người nam và người nữ thì khác nhau, và mục đích của Đức Chúa Trời đối với người nam và người nữ cũng khác nhau – Sáng. 2:7, 21-22:
 - a. Người nam được Đức Chúa Trời tạo dựng, còn người nữ được Đức Chúa Trời xây dựng; công tác xây dựng của Đức Chúa Trời tinh tế hơn công tác sáng tạo của Ngài – cc. 21-22.
 - b. Là người được Đức Chúa Trời tạo dựng, người nam thô hơn người nữ; là người được Đức Chúa Trời xây dựng, người nữ thì tinh tế hơn vì bà được Đức Chúa Trời xây dựng.
 - c. Người nam là người nam còn người nữ là người nữ; dù tranh luận thể nào chăng nữa, con người không thể làm cho người nữ thành người nam, và dù kiểu dáng có thay đổi thể nào, họ vẫn không thể làm cho người nam thành người nữ – đc. Phục. 22:5.
2. Vì sự sáng tạo và mục đích của Đức Chúa Trời dành cho người nam và người nữ khác nhau nên bản chất và chức năng của người nam và người nữ cũng khác nhau; không ai có thể phủ nhận điều này hay phá đổ sự thật này:
 - a. Trong Kinh Thánh, chuyện tình lãng mạn giữa người nam và người nữ được dùng để minh họa cho chuyện tình lãng mạn của Đức Chúa Trời – Ês. 54:5; Giê. 2:2; Êxc. 16:8; Êph. 5:25-32; Khải. 19:7-8; 21:2:
 - 1) Người vợ là đối tượng cho tình yêu của người chồng – Êph. 5:25; đc. Phục. 24:5.
 - 2) Tình yêu của Đức Chúa Trời cần có đối tượng; Hội thánh đã trở nên và vẫn là đối tượng cho tình yêu của Đức Chúa Trời – cc. 2, 25.
 - b. Đức Chúa Trời có một sự sắp đặt trong đó Ngài muốn hai nhóm, người nam và người nữ, mô tả sinh động cách Ngài và Đấng Christ là Đầu và con người nên vâng phục thể nào – cc. 22-24:
 - 1) Đức Chúa Trời muốn người nam nhận lấy vai trò của chính Ngài và Đấng Christ, và Ngài muốn người nữ nhận lấy vai trò của con người thuận phục – 1 Cô. 4:9; 11:10.
 - 2) Chúng ta không nên đem tư tưởng bình đẳng nam nữ vào vấn đề này; đây không phải là vấn đề người nam và người nữ có bình đẳng hay không; đúng hơn, đó là vấn đề về chức năng của người nam và người nữ trước mặt Đức Chúa Trời.
 - 3) Trước mặt Chúa cả người nam và người nữ đều là những tạo vật được cứu chuộc không có sự khác biệt chút nào, nhưng khi đến trước con người, chúng ta phải phân biệt giữa người nam và người nữ để mô tả vai trò làm đầu và vai trò của người thuận phục – La. 3:21-24; 1 Cô. 11:3-15; 1 Ti. 2:11-14.

- 4) Điều này giống việc các diễn viên là những người bình thường khi rời khỏi sân khấu, nhưng là những nhân vật rất đặc biệt trong các vai khác nhau trên sân khấu; khi ở trên sân khấu, có thể cảm nhận họ khác nhau trong chức năng nhưng không có tư tưởng bất bình đẳng.
 - 5) Nguyên Đức Chúa Trời tỏ cho chị em thấy rằng sự thuận phục của họ có thể khiến cho nhiều người cảm nhận uy quyền và vinh hiển của Đức Chúa Trời và Đấng Christ!
- B. Ngày nay, chúng ta vẫn còn trong sáng tạo cũ; vẫn có sự khác biệt giữa người nam và người nữ trong Hội thánh – 1 Cô. 11:3-15; 14:33b-38; 1 Ti. 2:11-14.
1. Một mặt, trong Christ không có sự khác biệt giữa người nam và người nữ (Ga. 3:28); mặt khác, dù chúng ta là người mới nhưng trong nếp sống Hội thánh những khác biệt giữa người nam và người nữ vẫn còn tồn tại (1 Ti. 2:11-14).
 2. Chúng ta có linh nhưng chúng ta cũng có xác thịt; vì vậy, chúng ta phải giữ lẫn ranh phân cách giữa người nam và người nữ trong cộng đồng và cũng trong nếp sống Hội thánh – La. 13:14.
 - a. Các chị em không được quên rằng họ là chị em khi tiếp xúc với người khác; họ không được tự do nói năng bất cần; bằng không, việc họ tiếp xúc người khác sẽ đem đến nhiều nan đề.
 - b. Thật sai trật khi nói chuyện với một người khác phái khi chúng ta ở trong phòng một mình; chúng ta phải có người thứ ba ở đó; đây không chỉ là mỹ đức mà còn là một sự bảo vệ lớn.
 3. Trong khi chúng ta sống trên đất này và trong xác thịt, không cách gì khiến ranh giới giữa người nam và người nữ có thể bị hủy bỏ; không có chuyện như thế.

II. “Vì tất cả anh em là con của Đức Chúa Trời qua đức tin trong Christ Jesus... Không thể có nam hay nữ, vì tất cả anh em đều là một trong Christ Jesus” – Ga. 3:26-28:

- A. Trước mặt Chúa và trong Christ không có sự khác biệt giữa người nam và người nữ – c. 28:
1. Trong thế giới, người nam chiếm một vai trò và người nữ chiếm một vai trò khác; trong sự quản trị Hội thánh, người nam cũng có chỗ của mình và người nữ có chỗ của mình; trong gia đình, chồng có chỗ của mình và vợ có chỗ của mình – 1 Ti. 2:12; Êph. 5:22-25; Cól. 3:18-19.
 2. Tuy nhiên, trong Christ và trong người mới, cả người nam và người nữ đều có cùng một chỗ đứng; giữa họ không có sự khác biệt – Ga. 3:28.
 3. Trong Christ, người nam không chiếm một chỗ đặc biệt, người nữ cũng không, vì Christ là tất cả và trong tất cả; trong phương diện này, người nam không khác biệt với người nữ:
 - a. Vị trí của chị em trong một số lĩnh vực phụng sự thì khác với vị trí của anh em; nhưng điều này chỉ gắn liền với vấn đề uy quyền – 1 Ti. 2:12.
 - b. Ngày nay, trong Christ không có sự khác biệt giữa hai người.
- B. Theo sự sống, tất cả tín đồ đều là người nam; tuy nhiên, theo tình yêu, tất cả chúng ta đều là người nữ:
1. Theo sự sống, tất cả tín đồ, bao gồm các chị em, đều là các con trai của Đức Chúa Trời và

là các em của Christ – Ga. 3:26; 4:6-7; Gi. 20:17; La. 8:29; Hê. 2:11-12; Khải. 21:7.

- a. Như sự trợ giúp cho các chị em, chúng ta cần chỉ ra rằng trong nhà của Đức Chúa Trời không có con gái; Đức Chúa Trời chỉ có các con trai, không có các con gái – Ga. 3:26.
 - b. Trong xác thịt, chị em là người nữ, nhưng chị em đã tiếp nhận sự sống của Con Đức Chúa Trời; vậy nên, thậm chí các chị em cũng là các con trai – 1 Gi. 5:12.
2. Mặt khác, về mối quan hệ giữa chúng ta và Đấng Christ, tất cả chúng ta đều là người nữ; thậm chí các anh em cũng là người nữ:
- a. Tất cả chúng ta là trinh nữ được gả cho Đấng Christ; chúng ta là cô dâu của Christ và là vợ của Chiên con – 2 Cô. 11:2; Gi. 3:29a; Khải. 21:2, 9; đc. Nhã. 1:3b; 4:8-9.
 - b. Mối quan hệ giữa Cô dâu và Chàng rể là vấn đề của tình yêu, không phải vấn đề sự sống; theo tình yêu, tất cả chúng ta đều là người nữ.
 - c. Chúng ta là các con trai sống động của Đức Chúa Trời hằng sống, trong khi chúng ta là Cô dâu đáng yêu của Chàng rể yêu dấu.
- C. Thật kì diệu vì Hội thánh vừa là một người nam (Êph. 2:15; 4:24; Còl. 3:10) và đồng thời vừa là cô dâu (Êph. 5:23-27)!

Phần trích từ lời chúc vự:

TRẬT TỰ CỦA ĐỨC CHÚA TRỜI TRONG SỰ SÁNG TẠO

Sự sắp đặt theo ý chỉ của Đức Chúa Trời cho người nam và người nữ thì khác nhau. Trong trật tự của sự sáng tạo của Đức Chúa Trời, có sự khác biệt giữa người nam và người nữ. Trước hết, Ngài tạo dựng người nam, kể đến, Ngài tạo dựng người nữ. Hơn nữa, người nữ ra từ người nam và vì người nam; người nam không ra từ người nữ cũng không vì người nữ. Mặc dù người nam được sinh ra qua người nữ, nhưng họ chỉ là “qua” người nữ, chứ không “ra từ” người nữ như người nữ “ra từ” người nam. Việc Đức Chúa Trời tạo dựng người nam và người nữ thì khác nhau, và mục đích của Đức Chúa Trời cho người nam và người nữ cũng khác nhau. Theo sự sáng tạo của Ngài, người nữ ra từ người nam, nhưng người nam không ra từ người nữ; theo mục đích của Ngài, người nữ là vì người nam, nhưng người nam không vì người nữ. “Do đó, người nữ cần phải có dấu hiệu thuận phục uy quyền trên đầu mình” (c. 10). Bà nên có điều gì đó che phủ đầu mình.

Sự sáng tạo và mục đích của Đức Chúa Trời dành cho người nam và người nữ hoàn toàn khác biệt. Người nam là người nam và người nữ là người nữ, giống như đồng là đồng và sắt là sắt. Dù con người tranh luận thế nào chăng nữa, họ không thể làm cho người nữ thành người nam, và dù thời trang có thay đổi chẳng nữa, họ vẫn không thể làm cho người nam thành người nữ. Vì sự sáng tạo và mục đích của Đức Chúa Trời dành cho người nam và người nữ khác nhau nên bản chất và chức năng của người nam và người nữ cũng khác nhau. Không ai có thể phủ nhận điều này hay phá đổ sự thật này. (Những lẽ thật trọng yếu trong Kinh Thánh, tập 2, bài 19, tr. 254)

RANH GIỚI GIỮA CÁC ANH EM VÀ CÁC CHỊ EM

Có một ranh giới cần được gìn giữ cách nghiêm ngặt. Đó là ranh giới giữa các anh em và các chị em. Đây cũng là một ranh giới lớn. Có một điều chúng ta phải thừa nhận: ngày nay khi các Cơ Đốc nhân sống trên đất, nơi họ có nhiều cơ hội nhất để tiếp xúc với người khác phái là Hội thánh. Giữa các anh em và các chị em, họ gặp nhau trong các buổi nhóm, trong sự phụng sự, trong việc rao giảng phúc âm và trong công tác chứng nhân. Vì lí do này, trong sự quản trị Hội thánh, các trưởng lão phải vạch một ranh giới giữa các anh em và các chị em. Đây không phải là ranh giới chia rẽ mà là ranh giới phân biệt. Ranh giới này không bao giờ bị dời đi hay hủy bỏ. Hễ khi nào hủy bỏ ranh giới này, anh chị em sẽ lâm vào rắc rối lớn.

Trong Cơ đốc giáo một số người sốt sắng với kinh nghiệm thuộc linh ít ỏi đã đề nghị: “Chúng ta thấy đều là anh em và chị em trong Chúa. Vì chúng ta thấy đều thuộc linh nên chúng ta không cần phân biệt anh em với chị em”. Tôi muốn nói với các anh em và chị em rằng tôi đã thấy hậu quả từ quan niệm như vậy. Tôi đã nghe thậm chí nhiều hơn về những chuyện như thế. Họ đem đến Hội thánh những nan đề không được nói ra. Ở một vài nơi, chính các trưởng lão là những người đang gặt và ăn trái của họ vì chính họ đã dẫn dắt Hội thánh như vậy. Cách quản trị của họ là làm cho các anh em và chị em không có bất kì ranh giới nào. Điều này hoàn toàn sai.

Trong khi chúng ta sống trên đất này và trong xác thịt, không cách gì khiến ranh giới giữa người nam và người nữ có thể bị hủy bỏ; không có chuyện như thế. Đây là sự dạy dỗ của kẻ ác. Ở một vài nơi, một số người dạy rằng chúng ta thấy đều thuộc linh, rằng nói về ranh giới nam nữ là có những ý

tương ô ւէ. Một số gần như kết án tôi nói rằng chính vì có ý tưởng bản thù và không tinh sạch nên tôi mới nói về ranh giới giữa anh em và chị em. Không. Dù hàng ngàn người đứng lên nói rằng các ý tưởng của tôi là ô ւէ, tôi vẫn sẽ đứng lên bảo anh chị em rằng anh chị em cần một ranh giới giữa anh em và chị em. Các trưởng lão trong mỗi địa phương phải thiết lập một ranh giới vững chắc giữa các anh em và các chị em; đừng bao giờ dờn bỏ nó.

Ga-la-ti chương 3 nói rằng trong Christ không có sự phân biệt giữa người nam và người nữ. Nhưng 1 Cô-rin-tô chương 11 và 14 nói rằng trong Hội thánh, chúng ta vẫn phải nhận ra ranh giới giữa người nam và người nữ. Không có sự phân biệt giữa người nam và người nữ trong Christ, nhưng vẫn có sự phân biệt giữa người nam và người nữ trong Hội thánh. Nếu trong Hội thánh, chúng ta không phân biệt giữa người nam và người nữ thì Phao-lô thực ra đang mâu thuẫn với chính ông trong 1 Cô-rin-tô chương 11 và 14, vì ở đó ông nói rõ rằng anh em không trùm đầu khi cầu nguyện, nhưng các chị em thì phải trùm đầu. Ngoài ra, các chị em không nên nói trong buổi nhóm. Chị em có thể thấy rằng vẫn có sự khác biệt giữa người nam và người nữ trong Hội thánh.

Một số người đã tra vấn tôi cách nghiêm nhặt: “Anh Lee, tại sao Hội thánh không đạt đến tiêu chuẩn của thời đại? Ngày nay trong hầu hết các sự hội hiệp mang tính xã hội, người nam và người nữ ngồi chung với nhau. Tại sao người nam và người nữ ngồi tách riêng trong các buổi nhóm Hội thánh?” Thưa anh chị em, anh chị em không thể phủ nhận rằng Đa-vít yêu Chúa nhiều hơn anh chị em và thuộc linh hơn anh chị em. Nhưng ngay cả Đa-vít cũng sa ngã. Huống chi chúng ta lại càng sa ngã dường nào? Ngày nay chúng ta vẫn còn trong sáng tạo cũ, và vẫn có khả năng chúng ta sẽ sa ngã. Đức Chúa Trời không dờn bỏ ranh giới giữa người nam và người nữ trong Hội thánh. Khi anh em và tôi quản trị Hội thánh, chúng ta không được tạo ấn tượng rằng chúng ta thấy đều ở trong Chúa và không có sự khác biệt nào dù chúng ta là anh em hay chị em. Sự hời hợt này gây hại và không bao giờ được cho phép. Chúng ta phải học tập vạch ra một ranh giới ở đây. (Trưởng lão quản trị Hội thánh, bài 9, tr. 149-151, tiếng Anh)

CHÚ Ý ĐẾN RANH GIỚI GIỮA NGƯỜI NAM VÀ NGƯỜI NỮ

Mối quan hệ đầu tiên trong cộng đồng là mối quan hệ giữa người nam và người nữ. Mối quan hệ này vượt xa mối quan hệ của cha mẹ và con cái. Đức Chúa Trời không tạo dựng cha mẹ trước và rồi con cái. Ngài tạo dựng người nam trước, sau đó là người nữ và chỉ qua họ hậu tự được sản sinh. Các mối quan hệ trong cộng đồng bắt đầu với hậu tự của A-đam và Ê-va, nhưng mối quan hệ đầu tiên là mối quan hệ của một người nam và một người nữ. Đây cũng là mối quan hệ rất riêng tư. Mối quan hệ cha mẹ-con cái không phải là vấn đề thuộc sự lựa chọn của chúng ta, nhưng mối quan hệ nam-nữ gắn liền với sự lựa chọn. Chúng ta phải sáng tỏ về điều này và giữ đường phân cách giữa người nam và người nữ. Không nên nghĩ rằng vì có linh được tái sinh nên chúng ta không thể bị ảnh hưởng rồi chọn sai. Thân thể chúng ta sa ngã và vẫn còn là xác thịt. La Mã chương 7 nói rằng không có điều gì tốt cư ngụ trong xác thịt chúng ta và rằng tội cư ngụ trong xác thịt chúng ta (cc. 17-18).

Giăng 1:14 nói rằng Chúa Jesus là Lời đã trở nên xác thịt. Xác thịt thuộc về tội, nhưng Con Đức Chúa Trời đã trở nên xác thịt. Làm thế nào điều này có thể xảy ra? Câu trả lời đúng được thấy trong La Mã 8:3, nói rằng: “Đức Chúa Trời đã định tội cho tội trong xác thịt bằng cách sai chính Con Ngài đến trong hình dạng thuộc xác thịt của tội và liên quan đến tội.” Câu này nói rằng mặc dù Chúa Jesus

đã trở nên xác thịt, Ngài chỉ ở trong hình dạng của xác thịt của tội và không có tội của xác thịt. Điều này được hình bóng bởi con rắn bằng đồng được Môi-se treo lên vì dân Israel phạm tội (Dân. 21:9; Gi. 3:14). Con rắn bằng đồng có hình thể, hình dạng của con rắn nhưng nó không có nọc độc của rắn. Con rắn bằng đồng này chịu sự phán xét của Đức Chúa Trời thay cho dân Israel bị nhiễm độc và xử lí những con rắn đã làm họ nhiễm độc. Dù Đấng Christ không có xác thịt của tội, nhưng Ngài đã bị đóng đinh trong xác thịt. Do đó, qua sự chết của Ngài trên thập tự giá, Đức Chúa Trời đã định tội cho tội, là điều mà Sa-tan đã đem vào trong xác thịt của con người. Duy Chúa Jesus là không có xác thịt của tội. Kinh Thánh không nói rằng con người là linh. Kinh Thánh nói rằng con người có linh (Gióp 32:8), và con người là xác thịt (Sáng. 6:3). Vì con người là xác thịt nên giữ sự khác biệt giữa người nam và người nữ là điều cần thiết. Chúng ta đừng bao giờ hủy bỏ những khác biệt như thế.

Cô-lô-se 3:11 chép: “Nơi không thể có người Hi Lạp và người Do Thái, người cắt bì và người không cắt bì, người man rợ, người Sy-the, nô lệ, người tự do, nhưng Christ là tất cả và trong tất cả”. 1 Cô-rin-tô 12:13 chép: “Vì cũng trong một Linh mà tất cả chúng ta đã được báp-têm vào trong một Thân thể, dù là người Do Thái hay Hi Lạp, dù là nô lệ hay người tự do, và tất cả đã được cho uống một Linh.” Nếu đọc hai câu này cách cẩn thận, chúng ta sẽ khám phá thấy chúng không đề cập đến người nam hay người nữ. Tuy nhiên, Ga-la-ti 3:28 chép: “Không g thể có người Do Thái hay người Hi Lạp, không thể có nô lệ hay người tự do, không thể có nam hay nữ, vì tất cả anh em đều là một trong Christ Jesus.” Một mặt, trong Christ không có sự khác biệt giữa người nam và người nữ. Mặt khác, dù chúng ta là người mới, nhưng trong nếp sống Hội thánh những khác biệt giữa người nam và người nữ vẫn còn tồn tại. Chúng ta có linh nhưng chúng ta cũng có xác thịt. Vậy nên, chúng ta phải giữ đường phân cách giữa người nam và người nữ trong cộng đồng cũng như trong nếp sống Hội thánh.

ĐOAN CHÍNH LÀ SỰ BẢO VỆ LỚN HƠN

Khi chia sẻ và làm chứng trong các buổi nhóm, các chị em nên luôn nhớ rằng họ là người nữ và bất cứ điều gì họ làm nên được làm cách thù mị, tức đoan chính. Thù mị hay đoan chính là mũ đức của người nữ (1 Ti. 2:9). Kinh Thánh nói rằng người nữ nào cầu nguyện hay nói tiên tri mà không trùm đầu là làm nhục đầu mình (1 Cô. 11:5). Điều này không có nghĩa là các anh em có thể hành động cách khiếm nhã. Cả người nam và người nữ nên có sự đoan chính đúng đắn. Càng thù mị, chúng ta sẽ càng có tiêu chuẩn đạo đức cao hơn và sự bảo vệ của chúng ta sẽ lớn hơn. Một người đúng đắn sẽ rất nhu mì và chịu giới hạn trong những nơi mà anh đến, những người mà anh biết, và những điều mà anh nói. Nguyên tắc cơ bản của đời sống Cơ Đốc là bước đi theo Linh. Khi bước đi theo Linh, chúng ta sẽ không cần ai dạy chúng ta, nhưng sự xúc dầu của Ngài sẽ dạy chúng ta về mọi điều (1 Gi. 2:27).

Những thánh đồ có lòng phụng sự trọn thời gian nên học bài học không bắt cần khi tiếp xúc với người khác và cẩn thận về khung cảnh mà trong đó họ tiếp xúc người khác. Cụ thể là, chị em đừng quên rằng mình là người nữ khi tiếp xúc với người khác; họ không được tự do nói năng bất cần. Bằng không, việc họ tiếp xúc người khác sẽ đem nhiều rắc rối đến cho họ. Không những họ bị mất mát mà họ cũng sẽ làm ô danh Chúa. Trong những cộng đồng của loài người cũng như trong Hội thánh, chúng ta phải nhớ rằng có sự khác biệt giữa người nam và người nữ. Thật sai trật khi nói chuyện với một người khác phái khi chúng ta ở trong phòng một mình. Chúng ta phải có người thứ ba ở đó. Đây

không chỉ là mỹ đức mà còn là một sự bảo vệ lớn. (Khải tượng, nếp sống và công tác của người phụng sự của Chúa, bài 16, tr. 138-140)

HỦY BỎ NHỮNG KHÁC BIỆT GIỮA NGƯỜI NAM VÀ NGƯỜI NỮ

Khác biệt thứ tư đã bị hủy bỏ trong Christ là khác biệt về giới tính, tức là sự khác biệt giữa người nam và người nữ. Trong thế giới này, người nam chiếm một vai trò, còn người nữ chiếm một vai trò khác. Trong sự quản trị Hội thánh, người nam cũng có chỗ cũng mình và người nữ có chỗ của mình. Trong gia đình, chồng có chỗ của mình và vợ có chỗ của mình. Tuy nhiên, trong Christ và trong người mới, cả người nam và người nữ đều có cùng một chỗ đứng; không có sự khác biệt nào giữa họ.

Trong Christ, người nam không chiếm một chỗ đặc biệt, người nữ cũng không, vì Đấng Christ là tất cả và trong tất cả. Trong phương diện này, người nam không khác với người nữ. Xin nhớ rằng trong những vấn đề thuộc linh, không có sự khác biệt giữa người nam và người nữ.

Chúng ta đã đề cập rằng vị trí của các chị em trong một số lĩnh vực phụng sự thì khác với vị trí của các anh em. Nhưng điều này chỉ gắn liền với vấn đề uy quyền. Ngày nay trong Christ không có sự khác biệt giữa cả hai. Một anh em được cứu qua sự sống của Christ, tức sự sống của Con Đức Chúa Trời. Cũng vậy, một chị em được cứu qua sự sống của Christ, tức sự sống của Con Đức Chúa Trời. Mỗi trường hợp trong Kinh Thánh mà bản tiếng Hoa dịch là “các con trai và các con gái,” thì từ gốc là con cái. Từ này không cho thấy sự khác biệt giữa người nam và người nữ (dù cách dùng của từ này là giống đực). Tôi được sinh ra là con của Đức Chúa Trời và lớn lên là con trai của Đức Chúa Trời. Con trai là người nam. Tuy nhiên, sự mô tả này phù hợp với cả anh em cũng như chị em.

Trong cả Tân Ước, chỉ có 2 Cô-rin-tô 6:17-18 nói về các con trai và các con gái. “Vì thế,... ‘Hãy ra khỏi chúng... thì Ta sẽ đón nhận các con; ‘Ta sẽ là Cha đối với các con, và các con sẽ là con trai, con gái đối với Ta.’” Sau khi chúng ta tin vào Đức Chúa Trời, được giải cứu và được phân rẽ khỏi thế giới cùng ảnh hưởng ô nhiễm và bất khiết của nó, Đức Chúa Trời sẽ tiếp nhận chúng ta như một người Cha, và chúng ta sẽ là các con trai, con gái của Ngài. Đây là vấn đề giữa Đức Chúa Trời và cá nhân, chứ không phải vấn đề người đó là gì trong Christ. Đây là lí do câu này nói các con trai và các con gái. Khi một người chịu khổ vì Đức Chúa Trời, gánh chịu mất mát vì cố Ngài, trải qua những gian khó vì Ngài, Đức Chúa Trời sẽ trở nên Cha với người như vậy như một cá nhân. Nếu anh em là người nam, Đức Chúa Trời sẽ tiếp nhận anh em như con trai. Nếu chị em là người nữ, Đức Chúa Trời sẽ tiếp nhận chị em như con gái. Đức Chúa Trời sẽ tiếp nhận anh chị em như các con trai và con gái của Ngài. Ngài là Chúa toàn tước. Ngài có mọi sự. Đây là vấn đề người đó là gì trước mặt Đức Chúa Trời. Điều này không liên quan đến anh ấy hay chị ấy là gì trong Christ. Trong Christ, chúng ta thấy đều là các con của Đức Chúa Trời, và không có sự phân biệt giữa người nam và người nữ. Sự phân biệt này không hề tồn tại.

Lần nọ tôi hỏi một người thợ thủ công ở Thượng Hải, là một anh em trong Chúa. “Anh ơi, các anh em ở chỗ anh khỏe không?” Anh đáp: “Anh đang hỏi về các anh em nam hay các anh em nữ?” Câu trả lời này không thể tốt hơn. Đó là một trong những lời đúng đắn nhất từng được nói ra. Các anh em nam là các anh em, và các anh em nữ cũng là các anh em; trong Christ, không có sự phân biệt. Điều anh em này nói hoàn toàn đúng; anh đơn sơ nói lẽ thật của Kinh Thánh. Khi đến với Chúa và tiếp xúc Ngài, chúng ta vượt trên mọi khác biệt nam và nữ. Chúng ta vượt trên giới tính. Trước mặt

Chúa và trong Christ, không có sự khác biệt giữa người nam và người nữ. (Tuyển tập của Wachman Nee, tập 48, “Bài học gây dựng tín đồ mới (1)”, bài 8, tr. 121-122, tiếng Anh)

Chúng ta không nên giữ quan niệm rằng chúng ta không thể trở thành sứ đồ như Phao-lô. Các sứ đồ là gương mẫu về những gì tất cả tín đồ nên là. Phao-lô không phải là người phi thường, ông không đạt đến tình trạng mà không ai khác có thể đạt được. Quan niệm cho rằng các sứ đồ là duy nhất là truyền thống của Công giáo La Mã. Truyền thống này có liên quan đến quan niệm cho rằng Phi-e-ơ là người kế thừa duy nhất của Christ và do đó là vị giáo hoàng đầu tiên. Thật là một quan niệm thuộc ma quỷ! Hoàn toàn khác với việc là duy nhất, Phi-e-ơ là một gương mẫu về người đi theo Chúa. Cụ thể, ông là gương mẫu cho các tín đồ Do Thái trong Christ. Phao-lô là gương mẫu đặc biệt cho các tín đồ dân ngoại. Trong 1 Ti-mô-thê 1:16 ông nói: “Nhưng do vậy mà ta đã được thương xót, hầu cho Jesus Christ có thể bày tỏ mọi sự bền chịu của Ngài nơi ta là tội khôi, để làm gương cho những người sẽ tin Ngài mà được sự sống đời đời.” Vì Phao-lô là gương mẫu của chúng ta nên không ai trong chúng ta nói rằng chúng ta không thể giống như ông.

Dù các anh em tin rằng họ có thể là các sứ đồ ngày nay nhưng các chị em thấy thật khó tin là điều này cũng áp dụng cho họ. Như sự giúp đỡ cho các chị em, chúng ta cần chỉ ra rằng trong nhà của Đức Chúa Trời không có các con gái. Đức Chúa Trời chỉ có con trai, không có con gái. Đấng Christ, Con trưởng của Đức Chúa Trời, có các anh em, nhưng Ngài không có các chị em. Điều này hàm ý rằng theo sự sống, tất cả tín đồ, kể cả chị em, đều là các con trai của Đức Chúa Trời và là các em của Christ. Vì lý do này, trong các thư tín của ông, Phao-lô gọi các anh em, mà không gọi là các anh em và các chị em. Tất nhiên, các chị em được bao gồm trong từ liệu các anh em.

Theo sự sống, tất cả tín đồ đều là người nam. Tuy nhiên, theo tình yêu, tất cả chúng ta là những người nữ. Đấng Christ là Chàng rể, và chúng ta là Cô dâu của Ngài. Mọi quan hệ giữa Cô dâu và Chàng Rể là vấn đề của tình yêu, không phải vấn đề sự sống. Tình yêu là đòi hỏi duy nhất của đời sống hôn nhân. Vì vậy, chúng ta là các con trai sống động của Đức Chúa Trời hằng sống, trong khi chúng ta là Cô dâu đáng yêu của Chàng rể yêu quý. Thế thì, anh chị em trả lời câu hỏi này thế nào: Chúng ta, các tín đồ trong Christ, là người nam hay người nữ? Cách trả lời đúng đắn là nói rằng theo sự sống, chúng ta là người nam, nhưng theo tình yêu, chúng ta là người nữ.

Phao-lô được lập làm sứ đồ không theo tình yêu, nhưng theo sự sống. Chính là vấn đề sự sống mà ông được lập làm gương mẫu cho mọi người tin, là các anh em cũng như các chị em. Điều này hàm ý rằng bằng cách nhận lấy Phao-lô làm gương mẫu, tất cả chúng ta ngày nay, các anh em và các chị em, đều có thể là những người được Đức Chúa Trời sai đi. Địa vị của Phao-lô là địa vị sứ đồ, địa vị của chúng ta cũng nên giống như vậy. Do đó, khi nghiên cứu sự hình thành chức phận sứ đồ của Phao-lô, chúng ta cũng đang nghiên cứu sự hình thành chức phận sứ đồ của chúng ta.

Tất cả chúng ta trong sự khôi phục của Chúa cần là những người được sai đi. Ít nhất, một chị em trẻ có thể được Chúa sai đến với cha mẹ em để làm chứng cho họ về Chúa Jesus. Chị em có sẵn sàng để được Chúa sai đi không? Tất cả chúng ta cần chuẩn bị để được Ngài sai đi. Về vấn đề chức phận sứ đồ, tâm trí chúng ta cần được đổi mới. (Nghiên cứu sự sống sách Ga-la-ti, bài 5, tr. 41-42)

Câu hỏi nghiên cứu:

1. Hai cách cụ thể nào dựa trên sự sáng tạo và mục đích của Đức Chúa Trời cho người nam và người nữ mà chúng ta có thể thấy bản chất và chức năng của người nam và người nữ là khác nhau?
2. Tại sao việc hiểu rằng ngay cả trong Hội thánh, sự khác biệt giữa người nam và người nữ không được hủy bỏ là điều quan trọng?
3. Ý nghĩa của sự kiện trong Christ, sự khác biệt giữa người nam và người nữ đã bị hủy bỏ là gì?

Sách tham khảo và đọc thêm:

1. Những lời về việc huấn luyện cho đường lối mới, tập 2, bài 7
2. Xây dựng hữu cơ Hội thánh như Thân thể Đấng Christ để trở nên Cơ cấu hữu cơ của Đức Chúa Trời Tam Nhất đã trải qua tiến trình và đang ban phát, bài 3
3. Những lẽ thật trọng yếu trong Kinh Thánh, tập 2, bài 19
4. Trưởng lão quản trị Hội thánh, bài 9
5. Khải tượng, nếp sống và công tác của người phụng sự của Chúa, bài 16
6. Các bài giảng để xây dựng tín đồ mới, tập 1, bài 8
7. Nghiên cứu sự sống sách Ga-la-ti, bài 5 và 21
8. Ý tưởng trung tâm của Đức Chúa Trời, bài 13
9. Tuyển tập của Watchman Nee, tập 42, “Các hội đồng, sứ điệp và sự tương giao (2)”, bài 46